

[Inge Krogh]

se af disse nøgler, og der må kunne ske frygteligt misbrug af disse nøglebarer.

Alice Hedegaard (DR):

Tankerne bag dette lovforslag kan rent umiddelbart virke rigtige, dette at søge at hindre, at professionelle indbrudstve ned-sætter sig som låsesmede, men vi mener ikke, at en monopolisering af faget vil give den ønskede virkning, for det vil jo stadig for den interesserede vel at mærke være muligt at anskaffe sig det værktøj, som kræves til fremstilling af nøgler og til oplukning af låse. Men vi vil naturligvis med interesse følge udvalgsarbejdet og se, om der kommer nye ting.

Wilhelm (VS):

I VS har vi ikke nogen større tillid til, at man kan bekæmpe kriminalitet ved denne form for restriktioner, men vi vil da gerne være med til at se på, hvad der ligger bag disse mere eller mindre kryptiske bemærkninger, og hvad der foreligger af erfaringer.

Jeg vil takke justitsministeren for at have problematiseret dette her noget, specielt kriterierne for en eventuel autorisationsordning, ikke mindst vandelskriterierne, hvor vi jo har meget dårlige erfaringer fra et resocialiserings-synspunkt med tidligere vandelskriterier, når det drejer sig om sådanne ting.

Jeg har indtryk af, at CDs baggrund for at fremsætte dette forslag først og fremmest er, at forbrugerombudsmanden har sagt, at nogle folk, der ikke er autoriserede, ikke må kalde sig autoriserede, og det synes jeg er et dårligt udgangspunkt.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til forslagsstillerne. Som hovedargument for sit forslag bringer man et bilag, en henvendelse fra Dansk Låsesmedeforening af 1976 – jeg går ud fra, at bilaget er nyere – hvis første sætning man sådan set hænger det hele op på, idet det dér siges: »på baggrund af det stigende antal indbrud«, og hvor man fortsætter med: »Som det fremgår af dagspressen, er antallet af indbrudstyverier i såvel privathjem som i virksomheder steget gennem de senere år.«

Hvad har forslagsstillerne egentlig på det konkrete forhold? Det vil jeg bede om at få uddybet her. Hvad er det for et stigende antal indbrud, og hvad er disse seneste år, hvor

disse indbrudstyverier er vokset og vokset såvel i private hjem som i virksomheder?

Det er mit indtryk, at det efterhånden er tilladt i den politiske debat at tale om stigende kriminalitet ud i den blå luft, om stigende voldskriminalitet, stigende ungdomskriminalitet, og det er – skal vi sige det forsigtigt – i det mindste ikke altid, at der er belæg for disse påstande. Jeg vil godt høre af forslagsstillerne, hvilke belæg der er for påstandene i dette tilfælde.

Melchior (CD):

CD har ikke ment at ville frelse verden eller land og rige med dette forslag, men vi kan jo ikke hver dag diskutere samfundets langsigtede udvikling, så ind imellem må der også være tid til at tage sig af reelle, om end begrænsede, problemer.

Jeg har anledning til at sige tak såvel til ministeren som til et flertal af ordførerne for den åbne indstilling, for manges vedkommende positive indstilling, til intentionerne i forslaget og har fuld respekt for de forbehold og spørgsmålstegn, der naturligt må sættes, især når det er et beslutningsforslag, der er så lidt gennemarbejdet, som dette her er; men der er vel ingen, der har forventet, at vort parti skulle være i stand til at gøre det, som der skal en række dygtige specialister i et ministerium til at lægge på bordet.

Jeg ser lyst på, at det vil blive muligt at nå en løsning, og så vil vi selvfølgelig glæde os sammen med mange andre.

Jeg vil spørge justitsministeren om en række ting. Dels vil jeg gerne spørge justitsministeren, om hun kender den svenske betænkning, som for temmelig nylig i meget grundig form er udarbejdet om disse ting. Jeg er ikke i tvivl om, at ministeren kender det arbejde, der er foregået i Nordisk Råd, ikke mindst på finsk foranledning, i denne sag.

Så talte ministeren ret meget om, at vi mangler mange oplysninger og meget materiale. Det er vi i CD selvfølgelig enige i, men så vil jeg spørge ministeren, hvem der skal fremskaffe det, og hvad ministeren vil gøre for at fremskaffe det. Nu vil der jo blive stillet et spørgsmål i udvalget, så ministeriet og andre altså alligevel kommer på arbejde, men mente ministeren, at det materiale, der skal fremskaffes, skal fremskaffes ad anden vej end netop gennem det forestående ud-